

GURE INDUSTRIA SUSTATZEKO ISTRIPU PLANA

Posted on 31/10/2013 by Naider

Guillermo Dorronsorok galdetzen zuen bere azken txioak "Fagorrek mundua aldatu edo aldatu behar badu". Galdera inspiratzailea eta tentagarria ere bada. Baina ez naiz Fagorren egoera baloratzen edo aholkuak ematen saiatzean ere eroriko. Ez dut gogorik, baina ez daukat informaziorik, eta are gutxiago zentzuzko zerbait esateko jakintzarik. Beraz, uste dut espiritu berritua duen zure jendea izango dela bere etorkizuna zuzentzen duena. Beraz, animo denok!

Mundua aldatzeko? Bat egiten dut, noski, baina funtsean gurea dena aldatzen hasteko apustua egiten dut. Mundua hemen hasten da, gurekin eta gure gauza hurbilenekin, eta geure burua eraldatzeko eta gertueneko mundu hori aldatzeko gai bagara, hau izango da gure ekarpen praktikoa eta ziur aski baliotsuena. Fagorren egoera korapilatsuak badu gutxienez eratorri positibo bat: murgilduta gauden krisi gordina eta larriari bat-batean aurre egiten digun katarsi kolektibo baten abiarazle gisa balio izan du; kasu honetan jokoan dauden 2.000 lanpostu zuzenek bat-batean amaitzen ez den krisi honetan jada lanpostua galdu duten 78.000 pertsona baino gehiagoren berri emango baligute bezala.

Eta katarsi kolektiboa ona da, aurrean dugun eta Fagor icebergaren punta besterik ez den egiturazko arazo larria agerian uzten digulako. Oso lan intentsiboko ehun produktiboa dugu, eraginkortasun operatiboan funtsean lehiatzen dena eta epe ertain eta luzera lehiakortasun arazo larriak dituena; Eskariaren gorabeherarik txikienean, gure enpresek langileak kaleratzen dituztela ikusten dugu eta hauek, aktibo izatetik, azkar "gastu jasanezina" bilakatzen dira (BPGaren ehuneko 6,3 puntuko jaitsierak mailan 15,8 puntuko portzentajea eragin du. enpleguaren Euskadin).

Eta hori da premiazkoa den egiturazko arazoa, izan ere, krisi finantzarioa amaitzen denean (badirudi berriro ere kimu berde txikiak agertuko direla, espero duguna [ez lehortu...](#)), "Akiles orpoa" izaten jarraituko du, gero eta desindustrializazio gero eta handiagoa den eszenatoki tamalgarri batera eramaten gaituena. Alarmista naizela uste dutenek, atzera begiratu eta Euskal Herrian petrolio krisiaren ostean gertatutako industria berregituraketa prozesuak aztertu besterik ez dute egin behar.

Beraz, ez dezagun minutu bat gehiago alferrik galdu, batu ditzagun gizarte zibilaren, enpresa ehunaren, zientzia eta teknologiaren sistemaren eta, jakina, administrazio publikoaren indar guztiak eta ekin diezaiogun eraldaketa handi baterako benetako shock planari. ehun produktiboa eta gelditu gaitezen hainbeste tiritarekin...

There are no comments yet.